

Sygn. akt IX W 2467/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Joanna Sienicka

Protokolant – stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniach 22 września, 20 października, 15 listopada 2016 r., sprawy

K. B.

s. B. i D. z domu S.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 5 marca 2016 r. o godz. 12:10 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki A. o nr rej. (...) ominął pojazd, który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się przed przejściem dla pieszych aby ustąpić pierwszeństwa osobie pieszej zmuszając osobę pieszą do zatrzymania się celem uniknięcia potrącenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **Obwinionego K. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to skazuje go z mocy art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym wymierzając na podstawie art. 86 § 1 kw **karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 2467/16

UZASADNIENIE

Obwiniony K. B. mieszka w K. , prowadzi gospodarstwo (...) o powierzchni(...), deklaruje osiągnięcie dochodu miesięcznego około(...), na utrzymaniu ma córkę , jest kawalerem.

W dniu 5 marca 2016 r. funkcjonariusze policji D. O. (1) i D. W. pełnili służbę radiowozem oznakowanym na terenie O.. Około godziny 12 wykonywali zadania wyznaczone im podczas odprawy na ul (...) w rejonie przejścia dla pieszych przy T.. Po drugiej stronie ulicy znajduje (...). Nadzorowali przejście dla pieszych i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa w rejonie przejścia. O godzinie 12.10 D. O. (1) stał obok radiowozu , w którym były włączone sygnały

błyskowe. Znajdował się około 5m od przejścia dla pieszych. Obserwował przejście. Zauważył pieszą –kobietę z walizka na kółkach oczekującą na możliwość przejścia przez przejście od strony T. w kierunku(...). Do przejścia zbliżył się samochód koloru (...), który na prawym pasie przed przejściem zatrzymał się umożliwiając pieszej przejście przez jezdnię. Kobieta weszła na przejście dla pieszych. W tym czasie lewym pasem ruchu na przejście wjechał samochód marki A. koloru(...) o nr rej. (...), którym kierował obwiniony . Jego pasażerem był M. R. (1). Obwiniony przejechał przez przejście omijając pojazd stojący przed przejściem na prawym pasie ruchu. Piesza zatrzymała się na przejściu , uniknęła potrącenia . Funkcjonariusze policji udali się za pojazdem obwinionego. W radiowozie włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe. Zatrzymali samochód A. przy budynku (...). Obwiniony nie poczuwał się do winy. Odmówił przyjęcia mandatu karnego twierdząc, iż nie przyjmie tak dużej ilości punktów karnych (10pkt).

(d. notatka k 3, pismo k 26, wydruk z K. k 9, 10, wyjaśnienia obwinionego k 17-17v, zeznania M. R. k 17v, D. O. k 33-33v)

Obwiniony K. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia jechał z kolegą ul (...) w kierunku dworca (...) lewym pasem ruchu. Przy T. zauważył radiowóz, który stał na chodniku na sygnałach świetlnych. Dojeżdżając do przejścia dla pieszych zwolnił. Nie było na przejściu żadnych pieszych gdy na nie wjeżdżał, a na prawym pasie ruchu nie stał żaden pojazd. Prawym pasem nie jechał samochód, nie widział go, może był za nim. Widział kobietę idącą chodnikiem przy T., przed przejściem nie było żadnej pieszej.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami D. O. (1) oraz z treścią notatki funkcjonariusza policji sporządzonej w dniu zdarzenia .

D. O. (1) zeznał, iż tego dnia pełnił służbę w patrolu zmotoryzowanym, do jego zadań należało obserwowanie przejścia dla pieszych pod kątem bezpieczeństwa osób pieszych. Zauważył jak lewym pasem ruchu na przejście wjeżdża pojazd obwinionego. W tym czasie na prawym pasie przed przejściem stał pojazd, który ustępował pierwszeństwa pieszej. Piesza weszła już na przejście , spojrzała w kierunku pojazdu obwinionego, zwolniła kroku. Obwiniony zbliżając się do przejścia zwolnił, lecz nie zatrzymał się, przejechał przez przejście. Ruszyli za nim. Zatrzymali go do kontroli. Obwiniony bagatelizował sytuację. Twierdził, iż widział pieszą na przejściu, ale jechał na tyle wolno, iż nawet gdyby ją potrącił to nic by się nie stało. Uważał, że nie popełnił wykroczenia. Z zeznań świadka wynika, iż w tym czasie drugi funkcjonariusz z patrolu znajdował się w radiowozie, wypełniał notatnik i nie widział zdarzenia.

Sąd podzielił zeznania świadka uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe . Korespondują one z treścią notatki sporządzonej przez D. O. (3) w dniu zdarzenia bezpośrednio po podjętej interwencji. Notatka , podobnie jak zeznania świadka, jest logiczna, szczegółowo opisuje przebieg zdarzenia. Wynika z niej jednoznacznie, iż obwiniony na ul. (...) kierując samochodem marki A. ominął pojazd, który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się przed przejściem dla pieszych aby ustąpić pierwszeństwa osobie pieszej- kobiecie z walizką, która weszła już na przejście, a następnie została zmuszona do zatrzymania się celem uniknięcia potrącenia.

D. O. (1) zeznał na okoliczność wykonywanych czynności służbowych, opisywał swoje spostrzeżenia związane z przebiegiem służby. Do jego zadań należało wówczas obserwowanie przejścia dla pieszych, kontrolowanie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym w jego rejonie . Był skupiony zatem na sytuacji na przejściu oraz na stosowaniu się przez uczestników ruchu do obowiązujących przepisów. Z relacji w/w wynika, iż nie znał wcześniej obwinionego . Nie był zatem osobiście zainteresowany w sprawie. Zareagował na dostrzeżenie naruszenie przepisów ruchu drogowego-ominięcie pojazdu który zatrzymał się przed przejściem celem umożliwienia pieszej przejścia przez oznakowane przejście dla pieszych .

Odmienne Sąd ocenił zeznania pasażera pojazdu obwinionego- M. R. (1). Zeznał on, iż nie był kierowcą i nie rozglądał się. Policjant powiedział po zatrzymaniu ich, iż chodzi o kobietę na przejściu dla pieszych, która prawie weszła im pod koła. Wydało mu się to dziwne. Zeznał, iż pamięta , że wjeżdżali na przejście przy T. lewym pasem ruchu. Nie może powiedzieć czy prawym pasem równoległe z nimi ktoś jechał. Nie widział pojazdu na prawym pasie który zatrzymał się przed przejściem, ani pieszej na przejściu. Nie widział by obwiniony omijał pojazd stojący przed przejściem. Zauważył

natomiast radiowóz stojący w okolicach T. . Gdy przejechali przez przejście usłyszał sygnał dźwiękowy, jechał za nimi radiowóz policji.

Relacja ta, pochodząca od kolegi obwinionego, stoi w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariusza policji. Sąd miał na uwadze oświadczenie świadka, iż nie będąc kierowcą nie obserwował sytuacji na drodze , nie rozglądał się. Nie można wykluczyć, iż skupił on uwagę na radiowozie stojącym po prawej stronie, nie zaś na sytuacji na przejściu dla pieszych. Wskazuje na to treść zeznań w/w.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu w dniu 5 marca 2016 r. o godz. 12:10 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki A. o nr rej. (...) ominął pojazd, który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się przed przejściem dla pieszych aby ustąpić pierwszeństwa osobie pieszej zmuszając osobę pieszą do zatrzymania się celem uniknięcia potrącenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 86 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym

Szczególność ostrożność, zgodnie z art. 2 ust. 22 ustawy Prawo o ruchu drogowym polega na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Użycie przez ustawodawcę określenia „szczególna”, oznacza, że chodzi o kwalifikowaną postać ostrożności.

Kierujący zobowiązani są do zachowania szczególnej ostrożności w sytuacjach wskazanych w ustawie, które wiążą się z większym niż przeciętne niebezpieczeństwem. Kierujący zbliżając się do przejścia dla pieszych zobowiązany jest zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu, który znajduje się na przejściu- art. 26 ust1 Prawa o ruchu drogowym. Specjalne zasady obowiązujące kierujących przy zbliżaniu się do przejść i przejeżdżaniu przez nie wynikają z zagrożenia dla pieszych jakie stwarzają pojazdy przejeżdżające przez przejścia. Zatem kierujący zbliżając się do przejścia musi być szczególnie rozważny i uważnie obserwować przejście dla pieszych, aby, gdy zajdzie taka potrzeba, zatrzymać swój pojazd przed przejściem i przepuścić pieszego. Należy podkreślić, że przejście na którym doszło do przedmiotowego zdarzenia jest oznakowane i dobrze widoczne. Zgodnie art. 26 ust. 3 pkt2 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabronione jest omijanie pojazdu , który jechał w tym samym kierunku lecz zatrzymał się celem ustąpienia pierwszeństwa pieszemu. Pamiętać należy ,iż pieszy znajdujący się na przejściu ma pierwszeństwo przed pojazdami - art 13 ust 1 zdanie drugie, cyt ustawy.

Obwiniony zobowiązany był zatem do zachowania szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych, oraz do zatrzymania się przed nim podobnie jak inny pojazd na sąsiednim pasie ruchu. Ominięcie pojazdu stojącego przed przejściem na pasie prawym i przepuszczającego pieszą było zabronione. Obwiniony był zobowiązany do ustąpienia pierwszeństwa pieszej przechodzącej przez oznakowane przejście dla pieszych. Nie zastosował się do żadnego z tych obowiązków. Tym samym naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Pieszy znajdujący się na oznakowanym przejściu, przechodzący przez jezdnie mają prawo oczekiwać, iż inni uczestnicy ruchu będą respektowali ich prawo do przejścia w sposób bezpieczny na drugą stronę jezdni.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował dane o karalności obwinionego za wykroczenia- wydruk z bazy K. k 9-10 .

W świetle wskazanych wyżej okoliczności i faktu naruszenia przez obwinionego jednej z podstawowych zasad ruchu drogowego Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 30 złotych.